

ВЪЛШЕБНО БУЛО

Не семай вълшебното було,
Русалке, облюбена днесъ,
Не е ли сърдцето ти чуло,
Че горко заклинахъ нощесъ?

Мълвѣхъ азъ на първата обичъ
Безумнигѣ страшни слова,
Но слушахъ и черни прокоби
Надъ мойта безсънна глава.

Тогава започнахъ да моля
Да бѣгашъ въ задморския лесъ,
Че нося ти вѣчна неволя
Следъ първия сладъкъ несвѣсъ.

Отплувай ти, облаче бѣло,
И бѣгай отъ земна любовъ,
Въ морето сж ангели спрѣли,
Заслушай се въ тѣхния зовъ.